

دانشگاه شاهرود
پیشام

فاعلهای مستتر در زبان انگلیسی

تحلیل تجربی گفتمان روایی و محاوره‌ای

امی ام. لندستروم

ترجمه

دکتر بهزاد مریدی

امروز کتابخوانی و علم‌آموزی نه تنها یک وظیفه‌ی ملی، که یک واجب دینی است.^۱

مقام معظم رهبری

در عصر حاضر یکی از شاخصه‌های ارزیابی رشد، توسعه و پیشرفت فرهنگی هر کشوری میزان تولید کتاب، مطالعه و کتابخوانی مردم آن مرز و بوم است. ایران اسلامی نیز از دیرباز تاکنون با داشتن تمدنی چندهزارساله و مراکز متعدد علمی، فرهنگی، کتابخانه‌های معتبر، علما و دانشمندان بزرگ با آثار ارزشمند تاریخی، سرآمد دولت‌ها و ملت‌های دیگر بوده و در عرصه فرهنگ و تمدن جهانی به‌سان خورشیدی تابناک همچنان می‌درخشد و با فرزندان نیک‌نهاد خویش هنرنمایی می‌کند. چه کسی است که در دنیا با دانشمندان فرزانه و نام‌آور ایرانی همچون ابوعلی سینا، ابوریحان بیرونی، فارابی، خوارزمی و ... همچنین شاعران برجسته‌ای نظیر فردوسی، سعدی، مولوی، حافظ و ... آشنا نباشد و در مقابل عظمت آنها سر تعظیم فرود نیاورد. تمامی این افتخارات ارزشمند، برگرفته از میزان عشق و علاقه فراوان ملت ما به فراگیری علم و دانش از طریق خواندن و مطالعه منابع و کتاب‌های گوناگون است. به شکرانه الهی، تاریخ و گذشته ما، همیشه درخشان و پر بار است. ولی اکنون در این زمینه در چه جایگاهی قرار داریم؟ آمار و ارقام ارائه‌شده از سوی مجامع و سازمان‌های فرهنگی در مورد سرانه مطالعه هر ایرانی، برایمان چندان امیدوارکننده نمی‌باشد.

کتاب، دروازه‌ای به سوی گستره دانش و معرفت است و کتاب خوب، یکی از بهترین ابزارهای کمال بشری است. همه دستاوردهای بشر در سراسر عمر جهان، تا آنجا که قابل کتابت بوده است، در میان دست‌نوشته‌هایی است که انسان‌ها پدید آورده و می‌آورند. در این مجموعه بی‌نظیر، تعالیم الهی، درس‌های پیامبران به بشر، و همچنین علوم مختلفی است که سعادت بشر بدون آگاهی از آنها امکان‌پذیر نیست. کسی که با دنیای زیبا و زندگی‌بخش کتاب ارتباط ندارد بی‌شک از مهم‌ترین دستاورد انسانی و نیز از بیشترین معارف الهی و بشری محروم است. با این دیدگاه، به‌روشنی می‌توان ارزش و مفهوم رمزی عمیق در این حقیقت تاریخی را دریافت که اولین خطاب خداوند متعال به پیامبر گرامی اسلام (ص) این است که «بخوان!» و در اولین سوره‌ای که بر آن فرستاده عظیم‌الشان خداوند، فرود آمده، نام «قلم» به تجلیل یاد

1. <https://farsi.khamenei.ir/message-content?id=2696>

شده است: «إِقْرَأْ وَ رَبُّكَ الْأَكْرَمُ. الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ» در اهمیت عنصر کتاب برای تکامل جامعه انسانی، همین بس که تمامی ادیان آسمانی و رجال بزرگ تاریخ بشری، از طریق کتاب جاودانه مانده اند.

دانشگاه پیام نور با گستره جغرافیایی ایران شمول خود با هدف آموزش برای همه، همه جا و همه وقت، به عنوان دانشگاهی کتاب محور در نظام آموزش عالی کشورمان، افتخار دارد جایگاه اندیشه سازی و خردورزی بخش عظیمی از جوانان جویای علم این مرز و بوم باشد. تلاش فراوانی در ایام طولانی فعالیت این دانشگاه انجام پذیرفته تا با بهره گیری از تجربه های گرانقدر استادان و صاحب نظران برجسته کشورمان، کتاب ها و منابع آموزشی درسی شاخص و خودآموز تولید شود. در آینده هم، این مهم با هدف ارتقای سطح علمی، روزآمدی و توجه بیشتر به نیازهای مخاطبان دانشگاه پیام نور با جدیت ادامه خواهد داشت. به طور قطع استفاده از نظرات استادان، صاحب نظران و دانشجویان محترم، ما را در انجام این وظیفه مهم و خطیر یاری رسان خواهد بود. پیشاپیش از تمامی عزیزانی که با نقد، تصحیح و پیشنهادهای خود ما را در انجام این وظیفه خطیر یاری می رسانند، سپاسگزاری می نمایم. لازم است از تمامی اندیشمندانی که تاکنون دانشگاه پیام نور را منزلگاه اندیشه سازی خود دانسته و ما را در تولید کتاب و محتوای آموزشی درسی یاری نموده اند، صمیمانه قدردانی گردد. موفقیت و بهروزی تمامی دانشجویان و دانش پژوهان عزیز آرزوی همیشگی ما است.

دانشگاه پیام نور

فهرست مطالب

پیشگفتار نه

فصل اول. تظاهر فاعل متغیر ۱

۱-۱ مقدمه ۱

۲-۱ مفهوم ۳

۳-۱ بررسی اجمالی کتاب ۴

پی‌نوشت‌ها ۶

فصل دوم. فاعل‌های مستتر (تهی) ۷

۱-۲ مروری بر پژوهش‌های تظاهر فاعل ۷

۲-۲ ابهام صرفی ۸

۳-۲ پیوستار ضمیرانداز و شاخص فاعل تهی (NSP) ۱۰

۴-۲ دسترس‌پذیری ۱۵

۱-۴-۲ انتخاب مرجع ۱۵

۲-۴-۲ حفظ مرجع ۲۴

۱-۲-۴-۲ مدت فقدان ۲۵

۲-۴-۲ تداخل مرجع بالقوه ۲۶

۳-۴-۲ سازمان‌دهی ساختاری ۳۰

۵-۲ پیوستگی ۳۳

۶-۲ ترتیب زمانی ۳۵

۷-۲ تداعی معانی ۳۷

۸-۲ سبک (محاوره‌ای و روایی) ۳۸

۴۱	۹-۲ خلاصه
۴۱	پی‌نوشت‌ها

۴۳	فصل سوم. طبقه‌بندی و رمزگذاری داده‌های محاوره‌ای و روایی
۴۵	۱-۳ واحدهای آهنگی
۴۶	۲-۳ استخراج فاعل‌های مستتر
۴۸	۳-۳ استخراج فاعل‌های معلوم
۴۹	۴-۳ پوشش تغییرات
۵۲	۵-۳ رمزگذاری
۵۲	۱-۵-۳ تغییرات سبکی (سیاق)
۵۳	۲-۵-۳ دسته‌بندی‌ها و شمار سوم شخص
۵۵	۳-۵-۳ دسترس‌پذیری
۵۷	۴-۵-۳ هم‌پایه یا ربطی
۵۸	۵-۵-۳ پیوند نوایی
۶۲	۶-۵-۳ ترتیب زمانی
۶۴	۷-۵-۳ تضاد
۶۴	۸-۵-۳ زمان دستوری
۶۵	۹-۵-۳ سطح معناشناختی فعل
۶۷	۱۰-۵-۳ ابهام صرفی (بازیابی)
۶۸	۱۱-۵-۳ تحقق جمله‌واره اصلی پیشین
۷۱	۱۲-۵-۳ ساخت‌های فعل + فعل
۷۳	۱۳-۵-۳ شخص و شمار
۷۳	۶-۳ خلاصه
۷۴	پی‌نوشت‌ها

۷۷	فصل چهارم. الگوسازی تظاهر فاعل انسانی
۷۷	۱-۴ بررسی اجمالی نتایج
۷۸	۱-۱-۴ دسترس‌پذیری
۷۹	۲-۱-۴ پیوند نوایی
۸۱	۳-۱-۴ ترتیب زمانی
۸۱	۴-۱-۴ ادراک پیشین و تداعی معانی
۸۲	۵-۱-۴ زمان دستوری فعل
۸۲	۶-۱-۴ ابهام
۸۲	۲-۴ مقایسه سوم شخص مفرد با سوم شخص جمع انسانی
۸۴	۳-۴ تنوع سبکی: مقایسه سبک محاوره‌ای و روایی
۸۸	۴-۴ هم‌پایه و غیرهم‌پایه

۵-۴	برهم‌کنش‌های بین متغیرها	۸۹
۶-۴	خلاصه	۹۵
پی‌نوشت‌ها		۹۵

فصل پنجم. تحلیل‌های تظاهر فاعل انسانی		
۱-۵	دسترس‌پذیری	۹۷
۲-۵	پیوند نوایی و انسجام	۹۸
۱-۲-۵	جدول‌بندی متقابل: پیوند نوایی در بافت‌های هم‌مرجع	۱۰۰
۲-۲-۵	پیوستگی و انسجام در گفت‌وگو	۱۰۱
۳-۵	ترتیب زمانی	۱۰۴
۴-۵	تحقق جمله‌واره اصلی پیشین	۱۰۹
۵-۵	خلاصه	۱۱۰
		۱۱۲

فصل ششم. همه چیز درباره آن (It)		
۱-۶	کلیه نمونه‌های آن (it)	۱۱۵
۲-۶	مقایسه تظاهر فاعل انسانی و آن (it)	۱۱۵
۱-۲-۶	دسترس‌پذیری: فاعل‌های انسانی در مقابل آن (it)	۱۱۶
۲-۲-۶	ترتیب زمانی	۱۱۸
۳-۲-۶	تداعی معانی	۱۱۹
۴-۲-۶	پیوند نوایی	۱۲۰
۳-۶	آن (it) ارجاعی و آن (it) انتزاعی	۱۲۲
۴-۶	ارجاعیت	۱۲۶
۵-۶	آن (it) انتزاعی	۱۲۶
۶-۶	سطح معناساختی	۱۲۷
۷-۶	دستوری‌شدگی: پیشینه نظری	۱۲۹
۱-۷-۶	بسامد، بخش‌بندی، کم‌رنگ شدن معنایی	۱۳۱
۸-۶	فعل ربطی «بودن» (Be)، بسامد و فاعل‌های معلوم	۱۳۳
۹-۶	فاعل‌های مستتر و هماندها	۱۳۴
۱-۹-۶	فعل و ترکیبات فعل	۱۳۹
۲-۹-۶	افعال حسی	۱۴۰
۱۰-۶	خلاصه	۱۴۱
پی‌نوشت‌ها		۱۴۲
		۱۴۳

فصل هفتم. به نظر رسیدن با برداشت ذهنی (Seems like)، به نظر رسیدن با شنیدن (Sounds like)		
به نظر رسیدن با دیدن (Looks like)		
۱-۷	پیشینه فاعلیت، فاعلی شدن و دانش معرفتی	۱۴۵
		۱۴۵

۱۴۸	۲-۷ پیشینه ترکیب‌های فعل + LIKE
۱۵۰	۳-۷ قطعه‌بندی
۱۵۳	۴-۷ کاربرد تحت‌اللفظی و غیرتحت‌اللفظی
۱۵۶	۵-۷ رنگ‌باختگی معنایی
۱۵۸	۶-۷ خلاصه
۱۶۰	پی‌نوشت‌ها

۱۶۱	فصل هشتم. خلاصه و نتیجه‌گیری
۱۶۱	۱-۸ مقدمه
۱۶۱	۲-۸ بررسی اجمالی
۱۶۱	۳-۸ بررسی مجدد فاعل‌های مستتر در زبان انگلیسی
۱۶۲	۴-۸ خلاصه‌ای از متغیرهای زبان‌شناختی محرک فاعل‌های مستتر
۱۶۳	۵-۸ فاعلیت و آن (it)
۱۶۳	۶-۸ سبک‌های گفتمان
۱۶۴	۷-۸ مقایسه‌های بین‌زبانی، شباهت‌ها (عدم شباهت‌های) رده‌شناسی و شکاف‌های پژوهشی
۱۶۶	۸-۸ زبان‌شناسی کاربردبنیاد: فرایندهای دامنه کلی
۱۶۷	۹-۸ نتیجه‌گیری
۱۶۷	پی‌نوشت‌ها

این عبارتی زبانزد و خاص از زبان‌شناسی در زمانی است که نحو امروز، صرف آینده است و هم اینکه ریشه‌های دستور زبان در گفتمان یعنی در کاربرد پویای زبان، نهفته است. این موضوع به‌طور حتم خود را در الفاظ موجود در ارتباطات متداول و هر روزه زبان‌شناختی نشان می‌دهد؛ اما گواه بهتری برای این بیانات را در شناسایی معنادار و ژرفی از جریان فاعلی که آن را هیچ می‌نامیم، می‌توان به دست داد. (گارسیا و فلوریمون و. پوت،^۱ ۱۹۸۹: ۳۶)

پیشگفتار

شاید از زمانی که نخستین بار، توأم چامسکی (۱۹۸۱) تظاهر فاعلی را مورد بحث قرار داد تاکنون تحقیقات محدودی بر این مبحث انجام شده است. این کتاب می‌تواند زمینه‌ایی باشد تا علاقه‌مندان و دانشجویان بتوانند برای تحقیقات آتی خود استفاده نمایند. فقدان یا کم‌توجهی به پرداختن به این موضوع به‌ویژه نگارش مقاله‌های پژوهشی، انگیزه ترجمه این کتاب را برای من به وجود آورد.

امی‌ام. لیندستروم، استادیار دانشگاه اولد دامینن و دارای مدرک دکتری در رشته زبان‌شناسی از دانشگاه نیومکزیکو آمریکا هستند که در زمینه‌های زبان‌شناسی پیکره‌ای و مباحث کاربردی (تحلیلی) آثار ارزشمندی را دارا هستند.

در این کتاب، با مطرح کردن سؤالات اولیه و اهداف آن در مورد تظاهر فاعلی که همواره مورد بحث بوده است به پردازش داده‌ها و روش‌هایی برای رسیدن به عوامل مؤثر در فاعل‌های مستتر در زبان انگلیسی در گفتمانی محاوره‌ای و روایی که به ترتیب از دو مجموعه سبک ادبی گرفته شده‌اند: گفتاری انگلیسی-آمریکایی سانتاباربارا و داستان‌های پیرز انگلیسی استخراج گردیده است و همچنین در سوم شخص جاندار و بی‌جان پرداخته شده است. نهایتاً، تظاهر فاعلی انسانی به‌صورت گسترده‌تر در چهار گروه عاملی که شامل دسترسی‌پذیری، پیوند نوایی و انسجام، پیوستگی و انسجام در

گفتمان و ترتیب زمانی هست که محدوده‌ی گفتمان محاوره‌ای و روایی انگلیسی مورد بحث قرار می‌گیرد.

فاعل‌های مستتر در سوم شخص بی‌جان که به شرحی از متغیرهایی نظیر ارجاعی و انتزاعی است و به تفاوت و شباهت‌های آن با تظاهر فاعلی انسانی با در نظر گرفتن داده‌های حائز اهمیت پرداخته شده است و از آنجایی که سوم شخص بی‌جان (it) به صورت مقوله منسجم عمل نمی‌کند به بررسی پیچیدگی گسترده رفتاری آن به تنهایی پرداخته شده است. در مبحث بعد در مورد به کارگیری انتزاعی سازی ساختمانی (it) با افعال ربطی مانند looks like, sounds like, seems like که شامل فاعلیت، انتزاعی سازی و علوم شناختی است می‌پردازد. و در آخر به چگونگی قرارگیری یافته‌ها در یک رویکرد کاربرد-بنیاد در تحلیلی زبان‌شناختی است.

بهزاد مریدی

استادیار گروه زبان‌شناسی و زبان‌های خارجی دانشگاه پیام نور

فصل اول

تظاهر فاعل متغیر

۱-۱ مقدمه

تظاهر فاعل، همواره از جمله مباحث اصلی و مورد توجه پژوهش‌های جهانی‌های صرفی- نحوی^۱ بوده است. این ویژگی زبان‌های بشری - توانایی بیان یا عدم بیان فاعل یک فعل صرف‌شده - در درجه اول در زبان‌های به اصطلاح فاعل تهی (بدون فاعل)^۲ کشف شد. یک فاعل مستتر یا بیان نشده را می‌توان به عنوان موقعیت مرجعی تعریف نمود که یک ضمیر فاعل یا گروه اسمی را در خود جای می‌دهد، اما همچنان تهی و بدون فاعل مشخص باقی می‌ماند. عموماً فرض بر این است که در زبان‌های غیر فاعل تهی، مانند زبان انگلیسی، وجود یک گروه اسمی آشکار یا ضمیر با فعل عطف اجباری است (به نقل از دتردینگ^۳، ۲۰۰۷: ۵۸). از آنجایی که فاعل‌های مستتر به ندرت در زبان انگلیسی به کار می‌روند و همچنین از آنجایی که طبق هنجارهای دستوری^۴ برای زبان نوشتاری مجاز نیستند، در پیشینه زبان‌شناسی توجه اندکی به آن شده است. با این حال، برخلاف این مفروضات، فاعل‌های مستتر - البته به ندرت - در گفتمان به کار می‌روند. در مثالی که در زیر بیان شده است، گوینده، مرجع را با یک گروه اسمی کامل (نام زن) معرفی می‌کند و برای ارجاع ثانویه، ضمیر (او) را به کار می‌برد. چهار ارجاع بعدی به زن را در کنار فعل‌های (گرفت^۵، می‌گیرد^۶، می‌رود^۷،

1. Morphosyntactic Universals

2. Null-Subject Languages

3. Deterding

4. Prescriptive Norms

5. Got

6. Takes

7. Goes

است^۱) می‌بینیم. برای سهولت تشخیص، فاعل‌های مستتر در مثال‌ها با علامت Ø نشان داده می‌شوند.

(1) MILES: .. And the woman was just looking at him,
making eyes,
then she went out there,
Ø got on her knee=s.
... in front of him.
.. in this skirt that's this short,
.. (H) Ø takes her hands,
.. and Ø goes along his toes,
and then up,
and Ø is just .. d=doing like that. (SBCSAE 2:1167-76)

(۱) مایلز: ... و زن فقط به او نگاهی انداخت،

نگاهی معنادار کرد، سپس او [زن] بیرون رفت،
Ø روی زانوهایش نشست.

... در مقابل او [مرد].

... Ø (H) دستانش را می‌گیرد،

و Ø فقط ... d=doing (انجام آنچنان) است. (SBCSAE ۲: ۱۱۶۷-۷۶)

این پژوهش به‌عنوان ابزاری برای درک بهتر سازوکارهای زیربنایی دستور زبان، انگیزه‌های ساختاری و گفتمانی/کاربردشناسی^۲ زیربنایی فاعل‌های غیرمستتر یا آشکار در گفتمان محاوره‌ای و روایی انگلیسی را شناسایی می‌کند. همچنین این پژوهش براساس تحلیلی پیکره‌بنیان^۳ از تمام مرجع‌های سوم شخص اعم از او (مذکر)/او (مؤنث)/آن‌ها جاندار^۴ و آن (it) بی‌جان^۵ انجام شده است. درواقع می‌توان تأثیر متغیرهای متنوع بر استفاده از فاعل‌های مستتر در انگلیسی را با پژوهش‌های موجود در مورد زبان‌های تهی^۶ [بدون فاعل]، جزئی تهی^۷، غیرتهی^۸ و گفتمانی-تهی^۹ را مقایسه و متمایز کرد (مراجعه به بخش ۲-۳).

1. Is

2. Discourse/Pragmatic Motivations

3. Corpus-Based Analysis

4. Animate He/She/They

5. Inanimate It

6. Null

7. Partial-Null

8. Non-Null

9. Discourse-Null

۱-۲ مفهوم^۱

ساختار زبان گفتاری محصول عملکرد برخط^۲ گوینده‌هایی است که مجموعه‌ای از موانع احتمالی را در مسیر هدف‌های ارتباطی خود طی می‌نمایند. نتایج پژوهش‌های زبان‌شناسی نقش‌گرا^۳ نشان می‌دهد که ارتباط نزدیکی بین بیان فاعل و نیازهای ارتباطی وجود دارد. این نیازهای ارتباطی در نهایت الگوهای نظام‌مند کاربرد زبان را شکل می‌دهند.

با گذشت زمان، برهم‌کنش‌های ارتباطی موفق به‌طور نظام‌مند، از نظر سازمان‌دهی گفتمانی و انتخاب از میان گزینه‌های موجود، توسعه می‌یابند. پژوهش پیش‌رو، تظاهر فاعل^۴ را از یک مبنای نقشی-ارتباطی به یک مبنای زبان‌شناختی در یک مدل دستور زبان که به‌وسیله گفتمان طبیعی و خودانگیخته شکل گرفته، به کار می‌گیرد.

مطالعات اندکی در زبان انگلیسی به دنبال روشن ساختن ابزاری ساختارمند هستند که از طریق آن کاربران زبان تصمیم بگیرند، مرجع را مشخص کنند یا این مرجع را بیان نشده و مستتر رها سازند. اگر یک فرد انگلیسی زبان انگیزه داشته باشد که یک مرجع را در گفتمان بیان نشده و مستتر باقی بگذارد و این انگیزه‌ها الگوی مشابه زبان‌هایی را نشان دهند که در آن‌ها پژوهش‌ها فراوانی در مورد تظاهر فاعلی متغیر وجود دارد، این مطالعه از تعمیم‌های بین‌زبانی^۵ پشتیبانی می‌کند، درحالی‌که تمایزات بین زبان‌های فاعل «تهی» و «غیرتهی» را نیز به چالش می‌کشد. از سوی دیگر، اگر محدودیت‌های فاعل‌های مستتر در زبان انگلیسی با محدودیت‌های زبان‌های بدون فاعل متفاوت باشد، آنگاه این تحقیق با هشدار نسبت به تعمیم‌های بین‌زبانی و سناریوهای همگرایی/واگرایی در تنوع زبانی از طریق مطالعات تظاهر فاعلی، به‌تنهایی راهی به‌سوی مطالعات آینده می‌گشاید؛ بنابراین، این پژوهش اطلاعاتی را در مورد فاعل‌های مستتر به پژوهش‌های موجود و آینده می‌افزاید و در عین حال به درک ما از نقش‌های گفتمانی^۶ که انگیزه‌ای برای تظاهر فاعلی هستند نیز کمک می‌کند. نتایج یک مطالعه عمیق در مورد تظاهر فاعلی انگلیسی، ابزارهایی را برای پژوهشگران فراهم می‌نماید تا در مطالعات آینده تغییر زبان را به‌واسطه این شرایط گفتمانی تحلیل نمایند.

1. SIGNIFICANCE

2. On-Line

3. Functionalist Linguistics Research

4. Subject Expression

5. Cross-Linguistic Generalizations

6. Discourse Functions

۳-۱ بررسی اجمالی کتاب

این کتاب با بررسی عوامل مربوط به فاعل‌های مستتر در زبان انگلیسی، به مجموعه زیادی از پژوهش‌های در مورد تظاهر فاعلی در زبان‌های متمایز از نظر رده‌شناسی کمک می‌کند. در استفاده از روش تطبیقی تنوع‌گرا/تنوع‌گرا^۱ (به نقل از لایوف^۲، ۱۹۷۲؛ پاپلک و تاگلیامونته^۳، ۲۰۰۱) برای بررسی الگوهای کاربرد فاعل‌های مستتر و غیرمستتر، سؤالات اولیه پژوهش به ترتیب زیر طراحی شده است:

- با توجه به میزان کلی پایین فاعل‌های مستتر، انگلیسی‌زبانان به طور عمده یک مرجع فاعلی معلوم را مشخص می‌کنند؛ با این حال، هنگامی که آن‌ها از این قاعده عدول می‌نمایند و فاعلی را بیان نمی‌کنند، چه عواملی آن‌ها را مجبور به انجام این کار می‌کند؟ چگونه این عوامل با پژوهش‌های موجود در مورد زبان‌های به اصطلاح فاعل‌تهی مقایسه می‌شوند؟
- آیا الگوهای کاربردی موجود به طور پیوسته در فهرست‌های گفتمانی محاوره و روایت حفظ می‌شوند؟ آیا آن‌ها همچنان برای فاعل‌های مفرد/جمع و سوم شخص جاندار/بی‌جان به کار می‌روند؟
- تا چه میزان دستوری‌شدگی بر تظاهر فاعلی در زبان انگلیسی تأثیرگذار است؟ استدلال من‌چنین است که فاعل‌های مستتر محصول عوامل تعاملی و ساختاری هستند؛ به ویژه، انسجام گفتمان و دسترس‌پذیری برهم‌کنش، نقش اساسی در تظاهر فاعلی متغیر ایفا می‌کند، درحالی‌که از نظر ساختاری، فاعل‌های مستتر که با یک فعل و یک هماهنگ‌کننده به هم پیوسته نیستند، همیشه در جایگاه اولیه بخش آهنگین گفتار^۴ (IU) قرار می‌گیرند. این از یک محدودیت نوایی در مورد فاعل اول شخص مفرد مستتر و بیان نشده در زبان انگلیسی براساس پژوهش تورس کاکولوس و تراویس^۵ (۲۰۱۴) پشتیبانی می‌نماید.

علاوه بر این، چگونگی تأثیر عوامل گفتمانی/کاربردشناختی بر فاعل‌های مستتر در انگلیسی روایی و محاوره‌ای نشان داده می‌شود.

1. Variationist/Variationist Comparative Method

2. Labov

3. Poplack & Tagliamonte

4. Intonation-Unit

5. Torres Cacoullos & Travis

همچنین نشان می‌دهم که عوامل مؤثر بر تظاهر فاعلی در فاعل‌های سوم شخص جاندار و بی‌جان در زبان انگلیسی متفاوت هستند که چنین موضوعی بیانگر این است که درواقع سوم شخص یک مقوله منسجم در زبان انگلیسی نیست (به نقل از شیمین^۱، ۲۰۰۱: ۸۴). علاوه بر جاندار، درجات مختلف ارجاعی که در سوم شخص وجود دارد، بر تظاهر فاعلی متغیر تأثیرگذار است که این مورد نیز بیان خواهد شد.

روشی که ما از زبان در گفتمان استفاده می‌کنیم، تأثیرات کلی بر نحوه تکامل زبان دارد. این کتاب شامل گزارشی از مطالعاتی است که عواملی را نشان می‌دهند که منجر به تغییر زبان می‌شوند و همچنین مطالعات شخصی خودم که با یافته‌های کنونی دستوری‌شدگی منطبق است که در اینجا به عنوان «فرایندی که طی آن قسمت‌هایی از کلمات یا تک‌واژه‌های پرکاربرد به عنوان یک واحد پردازش مجزا، در نظر گرفته می‌شوند» (بایبی^۲، ۲۰۰۸: ۶۰۳) آورده شده است. تأکید ویژه‌ای بر ساختارهای انتزاعی آن، همانند (*it seems like*)، (*it sounds like*)، (*it looks like*) و مؤلفه‌های دستوری‌شده‌ای که بر این ساختارها تأثیر می‌گذارد (هایمن^۳، ۱۹۹۴؛ هاپر و تراگوت^۴، ۲۰۰۳: بایبی، ۲۰۱۰). طبق اطلاعات من، دستوری‌شدگی پر تکرار ترکیب‌های فاعل/فعل انتزاعی سوم شخص، راهی برای تحقیق درباره تظاهر فاعلی است که هنوز مورد بررسی قرار نگرفته است.

فصل ۲ را با مرور کلی نظریه مربوط به تظاهر فاعل-تهی شروع می‌نمایم که شامل ابهام صرفی^۵، پیوستار فاعل تهی، دسترس‌پذیری، پیوند دادن، آغاز کردن، و تنوع موضوعی است. فصل ۳ شامل توصیفی از داده‌ها و روش‌های مورد استفاده است و در فصل ۴، نتایج فاعل‌های مستتر انسانی را ارائه می‌نمایم و سپس در فصل ۵ این بحث را بسط خواهم داد. فصل ۶ بر سوم شخص (*it*) تمرکز می‌کند و مقدمه‌ای بر دستوری‌شدگی و چگونگی ارتباط آن با مجموعه‌ای خاص از ترکیب‌های فاعلی یا فعل‌های بی‌جان و مستتر را دربر می‌گیرد. فصل ۷ شامل بحثی از فاعلیت^۶،

1. Scheibman

2. Bybee

3. Haiman

4. Hopper & Traugott

5. Morphological Ambiguity

6. Subjectivity

انتزاعی‌سازی^۱ و علوم شناختی^۲ است که برای انتزاعی‌سازی ساخت‌های (*it*) با افعال ربطی به کار رفته است. در نهایت، فصل ۸، فصل پایانی و نتیجه‌گیری است.

پی‌نوشت‌ها

[۱] در این مطالعه، از واژه‌های فاعل مستتر و فاعل تهی به جای یکدیگر، براساس منابع مختلفِ پیشنهادی کتاب، استفاده می‌شود.

فصل دوم

فاعل‌های مستتر (تهی)

۲-۱ مروری بر پژوهش‌های تظاهر فاعل

مطالعات اندکی در مورد تظاهر فاعل در انواع زبان‌های اسپانیایی (آویلا-شاه^۱، ۲۰۰۰؛ بنتیو و گلیو^۲، ۱۹۸۷؛ کامرون^۳، ۱۹۹۲، ۱۹۹۳، ۱۹۹۴، ۱۹۹۵، ۲۰۰۴؛ ارکر و گای^۴، ۲۰۱۲؛ فلورس-فران^۵، ۲۰۰۲؛ هولمکوئیست^۶، ۲۰۱۲؛ اوتگای و زنتلا^۷، ۲۰۱۲؛ شین و اوتگای^۸، ۲۰۱۳؛ سیلوا-کوروالان^۹، ۱۹۸۲؛ و فصل‌های کتب کاروالهو، اوروکا و شین^{۱۰}، ۲۰۱۵؛ تراویس^{۱۱}، ۲۰۰۷؛ تراویس و تورس کاکولوس^{۱۲}، ۲۰۱۲؛ پرتغالی برزیلی (پاردس سیلوا^{۱۳}، ۱۹۹۳؛ سیلویرا^{۱۴}، ۲۰۱۲)؛ پرتغالی اروپایی (پوزیو^{۱۵}، ۲۰۱۳)؛ عربی مصری (پارکینسون^{۱۶}، ۱۹۸۷)؛ و ترکی (کوبان^{۱۷}، ۲۰۱۱) انجام شده است. برخی از پژوهشگران جفت‌های زبانی^{۱۸} را برای آزمایش فرضیه‌های مرتبط با همگرایی

-
1. Ávila-Shah
 2. Bentivoglio
 3. Cameron
 4. Erker & Guy
 5. Flores-Ferrán
 6. Holmquist
 7. Otheguy & Zentella
 8. Shin & Otheguy
 9. Silva-Corvalán
 10. Carvalho, Orozco, & Shin
 11. Travis
 12. Travis & Torres Cacoullos
 13. Paredes Silva
 14. Silveira
 15. Posio
 16. Parkinson
 17. Koban
 18. Language Pairs

زبان‌شناسی بررسی کرده‌اند (مانند کوبان، ۲۰۱۱؛ لروکس و جارماس^۱، ۲۰۰۶؛ مار^۲، ۲۰۱۱؛ ناگی^۳ و همکاران، ۲۰۱۱؛ شین و مونتس-آلکالا^۴، ۲۰۱۴؛ تورس کاکولوس و تراویس، ۲۰۱۰، ۲۰۱۳، ۲۰۱۵)؛ اما از آنجایی که آن‌ها به لحاظ مقایسه‌ای در زبان انگلیسی نسبتاً نادر هستند، در پیشینه زبان‌شناسی به فاعل‌های مستتر توجه چندانی نشده است. استثناها در این زمینه عبارت‌اند از: مایر^۵ (۱۹۹۵)؛ کوته^۶ (۱۹۹۶)؛ هاروی^۷ (۱۹۸۸)؛ لروکس و جارماس^۸ (۲۰۰۶)؛ مار (۲۰۱۱)؛ ناگی و همکاران (۲۰۱۱)؛ تورس کاکولوس و تراویس (۲۰۱۴، ۲۰۱۵، ۲۰۱۹)؛ تارویس و لیندستروم^۹ (۲۰۱۶)؛ وانگر^{۱۰} (۲۰۱۶)؛ واکدن^{۱۱} (۲۰۱۳)؛ و دو مطالعه کیفی پیش‌مرجع صفر^{۱۲} توسط اوه^{۱۳} (۲۰۰۵، ۲۰۰۶).

۲-۲ ابهام صرفی

تظاهر فاعل موضوعی است که در زبان‌های غیرفاعل‌تهی مانند زبان انگلیسی چندان مورد مطالعه و بررسی قرار نگرفته است، به این دلیل که اغلب فرض می‌شود که تظاهر فاعلی در غیاب عطف کلامی، اجباری است؛ بنابراین عاملی که در پژوهش پیش‌رو در نظر گرفته شده این است که آیا براساس علم صرف، افعال سوم شخص مفرد می‌توانند ابهام‌زدایی فاعل را انجام دهند؟

در بسیاری از پژوهش‌ها که در زمینه زبان‌های فاعل‌تهی عنوان شده است، چنانچه دارای صرف تصریفی^{۱۴} غنی باشد، فاعل با علائم موجود در فعل قابل بازیابی است و این دلیل حذف مکرر فاعل‌ها است. اینکه فاعل‌های مستتر در زبان‌های بدون فاعل یا فاعل‌تهی بسیار فراوان‌تر هستند، این سؤال را مطرح می‌کند که کدام صرف مربوط به فعل است که در عدم وقوع یعنی حذف فاعل‌ها نقش دارد. نمونه‌ای از آن

1. Leroux & Jarmasz

2. Marr

3. Nagy

4. Shin & Montes-Alcalá

5. Meyer

6. Cote

7. Harvie

8. Leroux & Jarmasz

9. Travis & Lindstrom

10. Wagner

11. Walkden

12. Zero Anaphora [بدون استفاده از ضمائر و سایر واژگان زبان‌شناسی]

13. Oh

14. Inflectional Morphology

زبان ایتالیایی است، که در آن فاعل اختیاری فرض می‌شود، زیرا بر اساس صورت فعل قابل بازیابی است، برای مثال، *io parlo* (من صحبت می‌کنم)، *tú parli* (تو صحبت می‌کنی)، *lei parla* (او صحبت می‌کند). برعکس، به‌استثنای *s*- سوم شخص مفرد در افعال باقاعده انگلیسی، در زمان حال (من می‌دوم (*I run*)، تو می‌دوی (*you run*)، او می‌دود (*he runs*) و غیره)، تمایز *have/has* در زمان حال کامل و صورت‌های متمم *be* ربطی^۱ و کمکی^۲، به‌جز این موارد تصریف دیگری در افعال انگلیسی وجود ندارد.

زبان‌هایی مانند اسپانیایی، وندهای تصرفی فعل را بنابر فاعل تغییر می‌دهند. با این حال، زبان اسپانیایی در فعل‌های ناقص/استمراری^۳، شکل‌های اول و سوم شخص مفرد یکسان هستند، درحالی‌که در زمان گذشته^۴، صورت‌های اول و سوم شخص مفرد متفاوت‌اند. این جفت‌های کمینه^۵ گذشته استمراری/گذشته ساده، مبنایی عالی برای آزمایش ابهام، به‌منظور سنجش اینکه آیا فاعل‌ها معمولاً در مواقعی که ممکن است نبودشان ابهام ایجاد کند، ظاهر می‌شوند یا نه، فراهم می‌آورند. اگر تعداد بیشتری از فاعل‌های اول و سوم شخص اسپانیایی به‌صورت استمراری بیان می‌شوند تا گذشته ساده، از این ایده پشتیبانی می‌کند که صرف فعلی در انتخاب و گزینش نقش دارد. در واقع، پژوهش‌های بسیاری در مورد تظاهر ضمیر فاعلی در زبان اسپانیایی، دقیقاً این مورد را نشان می‌دهند (ارکر و گای، ۲۰۱۲؛ هاشبرگ^۶، ۱۹۸۶؛ اوتگای و زنتلا^۷، ۲۰۱۲؛ اوتگای، زنتلا و لیورت^۸، ۲۰۰۷، ۲۰۱۰؛ شین، ۲۰۱۴؛ شین و مونتنس-آلکالا^۹، ۲۰۱۴).

از مطالعات زبان انگلیسی که شامل صورت‌های فعل بدون ابهام است (به‌عنوان مثال، *s*- سوم شخص به‌عنوان یک متغیر)، نه ناگی و همکاران (۲۰۱۰) و نه مار^{۱۰} (۲۰۱۱) اثرات ابهامی برای زبان انگلیسی سوم شخص پیدا نکرده‌اند. از آنجایی که مطالعات کمی در زبان انگلیسی هنوز صرفاً بر روی سوم شخص متمرکز نشده‌اند (به‌جز تراویس و لندستروم، ۲۰۱۶)، بررسی عمیق و دقیق در رابطه با نقش بازیابی

-
1. Copular
 2. Auxiliary
 3. Imperfect
 4. Preterite
 5. Minimal Pairs
 6. Hochberg
 7. Otheguy & Zentella
 8. Livert
 9. Montes-Alcalá
 10. Marr

درباره انگیزه به‌کارگیری فاعل‌های مستتر امکان‌پذیر خواهد بود. داده‌های این مطالعه شامل نمونه‌گیری قابل توجهی از افعال دارای مشخصه و علامت سوم شخص است. اگر توانایی تشخیص و تمایز فاعل بر اساس *s*- سوم شخص مفرد (یا حال کامل *has*) باشد در واقع دارای یک علامت مشخص و قابل پیش‌بینی واضح برای تشخیص فاعل است (یعنی فاعل در اینجا محدودیتی قابل بازیابی دارد) پس این مورد به بحث ما درباره ابهامی که در زبان‌های دارای فاعل تهی و غیرفاعل تهی است، کمک می‌کند. بررسی دقیق ابهام صرفی در زبان‌های غیرفاعل تهی شاخص‌های فاعل‌تهی را در پیشینه روشن می‌سازد که در بخش بعد به آن می‌پردازیم.

۲-۳ پیوستار ضمیرانداز^۱ و شاخص فاعل‌تهی^۲ (NSP)

در زبان‌هایی که اجازه تهی بودن فاعل را در کنار نداشتن علامت مبنی بر انطباق فاعل با فعل را دارند، یک رابطه علی بین تصریف غنی و تعداد فراوان فاعل‌های مستتر نمی‌تواند این امر را توضیح دهد (نگی و همکاران، ۲۰۱۰).

پژوهش‌ها نشان می‌دهند که دوگانگی فاعل‌تهی/غیرتهی روشی ناقص برای توضیح تظاهر فاعل است و در میان رده‌شناسی زبان‌ها، ما بیشتر شاهد یک پیوستار در این مورد هستیم (راتیل^۳، ۲۰۱۱).

به‌استثنای تعداد انگشت‌شماری از زبان‌های فاعل‌تهی، مانند اسپانیایی، پژوهش‌های همه‌جانبه در مورد تظاهر فاعل به‌صورت بینابانی اندک است. از سوی دیگر عمدتاً در چارچوب زایشی، مجموعه قابل توجهی از پژوهش‌ها، در مورد شاخص فاعل‌تهی (NSP) وجود دارد، که مشخص می‌کند آیا زبان‌ها اجازه تظاهر تهی در نقش فاعل را دارند یا نه.

تمایز رده‌شناختی دوگانه که قبلاً بین زبان‌های فاعل‌تهی و غیرتهی فرض شده بود (یا ضمیرانداز در مقابل غیرضمیرانداز) (ریزی^۴، ۱۹۸۶) زبان‌هایی را که در میانه این دو نوع زبان قرار می‌گیرند، منع می‌کند و باعث می‌شود که پژوهشگران نسخه‌ای بسط‌یافته را ارائه دهند که به‌طور مناسب‌تری درجات مختلفی از حذف فاعل را توضیح

1. PRO-Drop
2. Null-Subject Parameter
3. Wratil
4. Rizzi

می‌دهد. برای مثال، رابرتز و هولمبورگ^۱ (۲۰۱۰) رده‌شناسی جامع‌تری را ارائه می‌نمایند که شامل زبان‌های فاعل‌تهی نسبی و زبان‌های^۲ گفتمانی/افراطی در انداختن ضمیر نیز می‌شود. کول^۳ (۲۰۱۰) برخی از رویکردهای مورد استفاده برای ایجاد یک نظریه حساب‌شده برای انواع فاعل‌های تهی را تشریح کرده و بی‌قاعده‌گی‌هایی که این دسته‌بندی‌ها را مشکل‌ساز می‌کند، برجسته می‌نماید.

آنچه از این تحقیق به‌وضوح به نظر می‌رسد این است که مشکل در مشخص کردن ویژگی‌هایی است که هر زبان برای تحقق عضویت در یکی از این دسته‌ها به آن نیاز دارد.

ویژگی‌ای که اغلب مطرح می‌شود، انطباق تصریفی غنی در افعال محدود است؛ در واقع، به‌طور کلی این اولین معیار معرفی شده است. اگر بتوان فاعل را از تصریف فعلی بازیابی کرد، در رده زبان‌های فاعل‌تهی قرار می‌گیرد. زبان‌های فاعل‌تهی آن‌هایی هستند که به همه اشخاص و زمان‌های دستوری اجازه می‌دهند، فاعلشان تظاهر پیدا نکند (رابرتز و هولمبورگ، ۲۰۱۰: ۶). نمونه‌های مورد بحث در مقالات شامل زبان‌های پرتغالی، ایتالیایی، اسپانیایی، مقدونی، یونانی، ترکی، صربی، بلغاری، هندی/اردو، استونیایی، بنگالی، عربی، آمهری و ایمبابورا کچوا است (کول، ۲۰۱۰: ۲۸۰).

اما پس از این، همه چیز ناواضح می‌شود، زیرا مسئله زبان‌هایی پیش روی ما قرار می‌گیرند که فاعل‌های معلوم را حذف می‌کنند، اما تطابق فاعل-فعل نیز ندارند، مانند زبان‌های ماندارین و ژاپنی. زبان‌های به‌اصطلاح «ضمیرانداز افراطی» نیز شامل زبان‌های ویتنامی، لائوسی، تایلندی، آیتون، برمه‌ای و کره‌ای است. در این زبان‌ها فاعل‌تهی آزادانه بدون هرگونه تطابق فعل و فاعل کاربرد دارد. فرضیه‌های مختلفی در خصوص حذف اسم/ انداختن گروه اسمی، حذف به قرینه اسم و ضمیر و پنهان شدن موضوعات فعل در موقعیت به‌کارگیری آن وجود دارد (رابرتز و هولمبورگ، ۲۰۱۰: ۸-۱۱).

به گفته کول (۲۰۱۰: ۲۸۰)، این زبان‌ها نشان می‌دهند که ویژگی اساسی تمایز زبان‌های فاعل‌تهی از زبان‌های غیرفاعل‌تهی، این است که زبان‌های فاعل‌تهی دارای تطابق غنی فاعل-فعل هستند. در عوض، زمانی که نتوان فاعل را از طریق ویژگی‌های

1. Roberts & Holmberg

2. Radical Pro-Drop Languages

3. Cole